

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.545/1

van 7 juli 2026

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘over de organisatie van de call voor het jaar 2026 voor de ondersteuning van nuttige groene warmte, de ondersteuning van restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling en het toekennen van een budget voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet’

Op 8 juni 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Wonen, Energie en Klimaat, Toerisme en Jeugd verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘over de organisatie van de call voor het jaar 2026 voor de ondersteuning van nuttige groene warmte, de ondersteuning van restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling en het toekennen van een budget voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 juni 2026. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Sander MEERT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 juli 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de minister van Wonen, Energie en Klimaat, Toerisme en Jeugd (hierna: de minister) strekt tot het organiseren van de call voor het jaar 2026 voor de ondersteuning van nuttige groene warmte, de ondersteuning van restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling en het toekennen van een budget voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet.

De periode voor het indienen van steunaanvragen (artikel 1 van het ontwerp), de totale bedragen en maximale steunbedragen voor de call alsook de premies voor de aansluiting op een warmtenet (artikel 2) en de in het kader van de call voor steun in aanmerking komende technologieën en kosten (artikelen 3 tot 15) worden bepaald.

Het te nemen besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 16).

RECHTSGROND

3. Voor de ontworpen regeling wordt luidens de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef rechtsgrond gezocht in de artikelen 7.4.1, § 1, vierde en zevende lid, 7.4.1, § 2, tweede en derde lid, 7.4.1, § 7, eerste lid, 7.4.2, § 1, achtste lid, 7.4.3, § 1, zesde lid, 7.4.3, § 3, derde en zevende lid, en 7.19.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 (hierna: Energiebesluit).

Door de gemachtigde werd de hiernavolgende rechtsgrondentabel bezorgd:

Artikel	Rechtsgrond
Artikel 1	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, §2, tweede lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 2	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, §1, achtste lid, artikel 7.4.1, §2, derde lid en artikel 7.19.1, §4, vierde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 3	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, §1, vierde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 4	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.3, §3, zevende lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 5	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009

	Artikel 7.4.3, §3, zevende lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 6	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.3, §3, zevende lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 7	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, §7, eerste lid, artikel 7.4.3, §1, zesde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 8	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.3, §3, zevende lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 9	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, paragraaf 7, eerste lid of artikel 7.4.3, paragraaf 1, zevende lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 10	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, paragraaf 7, eerste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 11	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, paragraaf 7, eerste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 12	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.3, § 1, zesde lid, tweede zin, van het Energiebesluit van 19 november 2010 gelezen in samenhang respectievelijk met artikel 7.4.3, § 1, vierde lid, 10°, en met artikel 7.4.3, § 1, vierde lid, 11° en 12°, van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 13	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.2, paragraaf 1, achtste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 14	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 Artikel 7.4.1, paragraaf 7, eerste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 15	Artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 artikel 7.4.3, §3, derde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010
Artikel 16	Inwerkingtredingsbepaling

Met de in voormelde tabel vermelde rechtsgrondbepalingen kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat volgt.

3.1. Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat “[h]et totale bedrag voor de call van 2026 voor nuttige-groenewarmte-installaties, voor installaties voor de benutting van restwarmte, voor energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling en voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet (...) 16.890.000 euro [bedraagt] voorzien binnen de reguliere kredieten en aangevuld met het Energiefonds”. Artikel 2, tweede lid, bepaalt dat “het maximale steunbedrag voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet (...) 90.000 euro [bedraagt]” en “[h]et maximale steunbedrag voor de call van 2026 voor nuttige-groenewarmte-installaties, voor installaties voor de benutting van restwarmte, voor energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling (...) 16.800.000 euro [bedraagt]”.

3.1.1. Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp stelt bijgevolg één totaalbedrag vast dat geldt voor zowel de call van 2026 voor nuttige-groenewarmte-installaties, voor installaties voor de benutting van restwarmte en voor energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling als voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet.

Voor artikel 2 van het ontwerp wordt luidens de rechtsgrondentabel onder meer rechtsgrond gezocht in de artikelen 7.4.1, § 1, achtste lid, en 7.19.1, § 4, vierde lid, van het Energiebesluit, zoals respectievelijk vervangen en ingevoegd bij de artikelen 22, 2°, en 28, 12°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2026 ‘tot wijziging van diverse bepalingen inzake energie en klimaat’¹, naar luid waarvan de minister jaarlijks de grootte van het krediet bepaalt dat beschikbaar is om jaarlijks de subsidieaanvragen te financieren op basis van de beschikbare kredieten in de uitgavenbegroting en, in voorkomend geval, de beschikbare middelen in het Energiefonds.

Voormelde bepalingen van het Energiebesluit bieden echter geen rechtsgrond voor een dergelijke vaststelling van een gezamenlijk totaalbedrag voor de beide soorten steunregimes. Die bepalingen bieden daarentegen enkel rechtsgrond voor de vaststelling van een totaalbedrag voor het kalenderjaar 2026 voor, enerzijds, de steun voor nuttige-groenewarmte-installaties, voor installaties voor de benutting van restwarmte en voor energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling (artikelen 7.4.1, § 1, achtste lid, van het Energiebesluit) en, anderzijds, de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet (artikel 7.19.1, § 4, vierde lid, van het Energiebesluit).

Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp dient derhalve in die zin te worden aangepast opdat die bepaling rechtsgrond zou kunnen vinden in de voormelde bepalingen.

3.1.2. In de rechtsgrondentabel wordt ook artikel 7.4.1, § 2, derde lid, van het Energiebesluit vermeld, naar luid waarvan de minister per call het maximale steunbedrag bepaalt waarvoor projecten geselecteerd kunnen worden. Die bepaling biedt bijgevolg rechtsgrond voor artikel 2, tweede lid, tweede zin, van het ontwerp.

Artikel 2, tweede lid, eerste zin, van het ontwerp stelt echter ook het maximale steunbedrag vast voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet.

Gevraagd welke bepaling hiervoor rechtsgrond biedt, duidde de gemachtigde artikel 7.19.1, § 4, derde lid, van het Energiebesluit aan. Voor het in artikel 2, tweede lid, eerste zin, van het ontwerp vastgestelde maximale steunbedrag van 90.000 euro voor de premies voor de aansluiting van een bestaand residentieel of niet-residentieel gebouw op een warmtenet is enkel rechtsgrond voorhanden voor zover daarmee wordt beoogd om de grootte te bepalen van het krediet dat in het kalenderjaar 2026 beschikbaar is om de subsidieaanvragen te financieren op basis van de beschikbare kredieten in de uitgavenbegroting en, in voorkomend geval, de beschikbare middelen

¹ Dit besluit werd op de datum van dit advies nog niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

in het Energiefonds, zoals bedoeld in het voormelde artikel 7.19.1, § 4, vierde lid, van het Energiebesluit. Die draagwijdte moet beter tot uiting worden gebracht in het te nemen besluit.

3.2. Zoals bevestigd door de gemachtigde, ontleent artikel 8 van het ontwerp geen rechtsgrond aan artikel 7.4.3, § 3, *zevende lid*, van het Energiebesluit, maar aan artikel 7.4.3, § 1, *zesde lid, derde zin*, van dat besluit, naar luid waarvan de minister nadere regels kan vastleggen om te bepalen welke investeringskosten waarop een beroep kan worden gedaan in het kader van andere ondersteuningsmaatregelen of in het kader van artikel 7.4.1, § 1, vermeld in het tweede lid, 4°, het derde lid, 3°, en het vierde lid, 2°, van artikel 7.4.3, § 1, van het Energiebesluit in rekening moeten worden gebracht.

3.3. De rechtsgrondentabel vermeldt bij artikel 9 van het ontwerp artikel 7.4.1, § 7, eerste lid, of artikel 7.4.3, § 1, *zevende lid*, van het Energiebesluit als mogelijke rechtsgrond.

3.3.1. Artikel 9, eerste lid, van het ontwerp, dat de berekening van de steun voor de benutting van restwarmte baseert op de bijkomende benutting van de restwarmte, ontleent rechtsgrond aan artikel 7.4.1, § 7, eerste lid, van het Energiebesluit, naar luid waarvan de minister nadere voorwaarden kan bepalen waaraan de investeringsprojecten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de steun, vermeld in onder meer paragraaf 1, eerste lid, 2°, en de hoogte van de steun kan koppelen aan die voorwaarden. Artikel 7.4.1, § 7, tweede lid, 3°, van het Energiebesluit bepaalt in dat verband dat “[d]e te ondersteunen restwarmteprojecten, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, [minstens] voldoen (...) aan de volgende voorwaarden: 3° de toepassing van de restwarmte heeft niet tot gevolg dat de benutting van al beschikbare restwarmte wordt verminderd (...)”.

3.3.2. Ook artikel 9, vijfde lid, van het Energiebesluit ontleent rechtsgrond aan artikel 7.4.1, § 7, eerste lid, van het Energiebesluit, dat de minister ook machtigt om te bepalen welke investeringskosten in aanmerking komen.

3.3.3. Voor de in artikel 9, tweede tot vierde lid, van het ontwerp geregelde correctiefactor wordt rechtsgrond geboden door artikel 7.4.3, § 1, *zesde lid, eerste zin*, van het Energiebesluit (en dus niet het in de rechtsgrondentabel vermelde *zevende lid* van die bepaling), naar luid waarvan de minister op voorstel van het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap (VEKA) nadere regels kan vastleggen om de in aanmerking komende kosten te berekenen.

3.4. Voor artikel 12 van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 7.4.3, § 1, *zesde lid, tweede zin*, van het Energiebesluit, gelezen in samenhang met artikel 7.4.3, § 1, vierde lid, 10°, 11°, en 12°, van hetzelfde besluit.

Naar luid van artikel 7.4.3, § 1, *zesde lid, tweede zin*, van het Energiebesluit kan de minister op voorstel van het VEKA vastleggen in welke vorm de aanvrager de garanties, vermeld in het tweede lid, 10°, het derde lid, 9°, het vierde lid, 10°, 11° en 12°, moet indienen in de principeaanvraag, vermeld in deze paragraaf. Artikel 7.4.3, § 1, vierde lid, van het Energiebesluit regelt de inhoud van de principeaanvraag voor energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling als vermeld in artikel 7.4.1, § 1, eerste lid, 3°, van hetzelfde besluit.

Gevraagd of artikel 12 enkel betrekking heeft op energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling, of ook op nuttige-groenewarmte-installaties en installaties voor de benutting van restwarmte, zoals bedoeld in artikel 7.4.3, § 1, tweede en vierde lid, van het Energiebesluit, antwoordde de gemachtigde:

“Het warmte-koude-leveringsplan is van toepassing op zowel de energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling als de nuttige-groenewarmte-installaties en installaties voor de benutting van restwarmte. Voor technologieën moet er een onvoorwaardelijke garantie dat tegemoet wordt gekomen aan de economische vraag worden voorgelegd (zie artikel 7.4.3, § 1, tweede lid 10°, derde lid 9° en vierde lid 10° van het Energiebesluit).(...)

Artikel 12 lid 1 en 2 zijn van toepassing op alle technologieën. Lid 3 is enkel van toepassing op energie-efficiënte stadsverwarming- en koeling.”

Artikel 12, eerste en tweede lid, van het ontwerp ontleent daarom bijkomend rechtsgrond aan artikel 7.4.3, § 1, zesde lid, tweede zin, van het Energiebesluit, gelezen in samenhang met artikel 7.4.3, § 1, tweede lid, 10°, en derde lid, 9°, van hetzelfde besluit.

3.5. Voor artikel 15 van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 7.4.3, § 3, derde lid, van het Energiebesluit, naar luid waarvan de minister op voorstel van het VEKA nadere regels kan vastleggen om het totale steunpercentage en de te realiseren CO₂-besparing te berekenen.

De gemachtigde verschaft hierover de volgende toelichting:

“In een warmtepomp wordt warmte opgenomen uit een warmtebron, zoals bv omgevingslucht, water of restwarmte. Deze warmte wordt in de warmtepomp opgenomen door de verdamper en via een koelmiddel en een compressor naar een hogere temperatuur gebracht en afgegeven aan de kant van de condensor. De warmte aan de verdamperszijde is dus lager dan aan de compressorzijde wat een verschil is in de berekening van de CO₂-besparing voor de rangschikking. In artikel 7.4.3, §3, derde lid van het Energiebesluit krijgt de minister de mogelijkheid om nadere regels vast te leggen voor de berekening van de te realiseren CO₂-besparing.”

Artikel 7.4.3, § 3, derde lid, van het Energiebesluit biedt rechtsgrond voor artikel 15 van het ontwerp in zoverre de bepaling van de nuttige groene warmte, nuttige groene koude en benutte restwarmte geldt met het oog op de berekening van de CO₂-uitstoot.² De beperking dient in de ontworpen bepaling zelf nog tot uiting te worden gebracht teneinde de ontworpen bepaling in de rechtsgrond in te passen.

² Zie adv.RvS 69.824/1/V van 23 juli 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het ministerieel besluit van 30 augustus 2021 ‘over de organisatie van de tweede call voor het jaar 2021 voor de ondersteuning van nuttige groene warmte, de ondersteuning van restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling’, opmerking 3.4.4.

3.6. De rechtsgrondbiedende bepalingen van het Energiebesluit vinden op hun beurt meer precies rechtsgrond in de artikelen 8.3.1, 3°, en 8.4.1, 3°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009.³

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Verschillende bepalingen van het ontwerp bevatten delegaties van verordenende bevoegdheid aan het VEKA.

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling, zoals het VEKA, is in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen.

Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn.⁴

De delegaties in de artikelen 4, tweede lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, 7, vierde lid, 8, tweede lid, 9, vierde lid, 12, eerste en derde lid, en 13 van het ontwerp kunnen slechts binnen die grenzen ten uitvoer worden gelegd.⁵

³ Adv.RvS 69.824/1/V van 23 juli 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het ministerieel besluit van 30 augustus 2021 ‘over de organisatie van de tweede call voor het jaar 2021 voor de ondersteuning van nuttige groene warmte, de ondersteuning van restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling’, opmerking 3.1.

⁴ Vergelijk met de toetsingscriteria die het Grondwettelijk Hof gebruikt om delegaties van verordenende bevoegdheid door de wetgever aan een autonome administratieve overheid of een gedecentraliseerde openbare instelling te beoordelen; zie GwH 11 juni 2015, nr. 86/2015, B.22.4, en GwH 9 juni 2016, nr. 89/2016, B.9.6.4: “De artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet verzetten zich niet ertegen dat, in een bepaalde technische materie, de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een autonome administratieve overheid die zowel aan de jurisdictionele controle als aan de parlementaire controle is onderworpen, en verbieden de wetgever niet om delegaties te verlenen aan een uitvoerend orgaan, op voorwaarde dat die betrekking hebben op de uitvoering van maatregelen waarvan het doel door de bevoegde wetgever is bepaald, in het bijzonder in technische en ingewikkelde materies.”; zie GwH 19 november 2015, nr. 162/2015, B.8.4: “Artikel 33 van de Grondwet en artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 [tot hervorming der instellingen] staan niet eraan in de weg dat de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een gedecentraliseerde openbare instelling die aan een bestuurlijk toezicht en aan een rechterlijke toetsing is onderworpen.” Zie ook GwH 14 mei 2020, nr. 67/2020, B.41.2: “Een delegatie aan een gedecentraliseerde openbare instelling die aan een bestuurlijk toezicht en aan een rechterlijke toetsing is onderworpen is evenwel niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.”

⁵ Zie adv.RvS 69.824/1/V van 23 juli 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het ministerieel besluit van 30 augustus 2021 ‘over de organisatie van de tweede call voor het jaar 2021 voor de ondersteuning van nuttige groene warmte, de ondersteuning van restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling’, opmerking 4.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef moet worden aangepast overeenkomstig wat hiervoor werd opgemerkt over de rechtsgrond van het ontwerp.

6. In de rubriek “Vormvereisten” van de aanhef moet het tweede streepje over de adviesverlening door de Raad van State worden aangepast en moet melding worden gemaakt van dit advies.

Bijkomend moet in die rubriek worden verwezen naar het advies en voorstel van het VEKA van 1 juni 2026.

Artikel 1

7. Op basis van artikel 1 van het ontwerp kunnen voor de call voor 2026 voor nuttige-groenewarmte-installaties, voor installaties voor de benutting van restwarmte en voor energie-efficiënte stadsverwarming of -koeling steunaanvragen worden ingediend van 1 juli 2026 tot en met 31 augustus 2026.

Gelet op het tijdstip waarop het advies over het ontworpen besluit wordt gegeven, zal minstens de aanvangsdatum van de indieningsperiode nog moeten worden aangepast, en zal er wat de einddatum betreft over moeten worden gewaakt dat de aanvragers nog over voldoende tijd beschikken om hun aanvragen in te dienen.

Artikel 3

8. In artikel 3, 5°, van het ontwerp wordt er verwezen naar bijlage 2 bij het ministerieel besluit van 21 december 2020 ‘tot vaststelling van de nadere regels, technische vereisten en hoogten van de premies, trajectbegeleidingen en collectieve renovatieprojecten, vermeld in artikel 6.4.1/1, artikel 6.4.1/1/1, artikel 6.4.1/1/2, artikel 6.4.1/1/3, artikel 6.4.1/1/4, artikel 6.4.1/4, artikel 6.4.1/5, artikel 6.4.1/9 en artikel 6.4.1/9/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010’. Dat ministerieel besluit werd echter opgeheven bij artikel 10 van het ministerieel besluit van 23 mei 2022 ‘tot vaststelling van de nadere regels en technische vereisten en de hoogten van de premies, trajectbegeleidingen en collectieve renovatieprojecten, vermeld in artikelen 6.4.1/1/2, 6.4.1/1/3, 6.4.1/1/5, 6.4.1/5/2, 6.4.1/9, 6.4.1/9/1 en 12.3.29 van het Energiebesluit van 19 november 2010’, met ingang van 1 juli 2022 (artikel 11).

Hierop gewezen, verklaarde de gemachtigde:

“Het ministerieel besluit van 21 december 2020 werd inderdaad opgeheven bij artikel 10 van het ministerieel besluit van 23 mei 2022. De minimale energie-efficiëntie eisen voor wat betreft de warmtepompen werden echter overgenomen in opeenvolgende ministeriële besluiten. De huidige eisen zijn vastgelegd in de bijlage bij het ministerieel besluit van 25 februari 2026 tot vaststelling van de nadere regels en technische vereisten,

vermeld in artikels 6.4.1/1/1, 6.4.1/1/4 en 6.4.1/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 en artikel 5.189 van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021. De verwijzing in artikel 3, 5° van het MB zal worden aangepast naar een verwijzing naar deze bijlage.”

Dit dient inderdaad te worden aangepast.

Artikel 16

9. Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten, vastgesteld bij artikel 84, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dient te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe bepalingen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC